

נְגִינָתִי בַלֵּילָה יְהוּדָה לִיב גורדון

(משירי שובערט)

מְדַמַּמַת הַלַּיִל עֶפֶר אֲשֵׁיִם
לֶךְ תֵּרֶן בַּת שִׁירָתִי;
בְּעֻזּוֹבַת הַחֶרֶשׁ תַּחַת הַשֵּׁיִם
בָּאִי אֵלַי, רַעֲיָתִי.

שָׁם הַזֵּלְזָלִים יִנְעוּ בְרוּחַ
אֶל אֹרֶס סֶהַר מִנְגֵּד;
אֶל יָנַע לִבִּי, אֶל נִפְשִׁי תַשׁוּחַ
מִפֶּחַד בּוֹגֵד בָּגֵד.

קוֹל הַתּוֹרִים שֹׁמְעֵי בִסְבָּךְ יִשְׁירוּ
אֶךְ לֶךְ הֵם יִתְפַּלְּלוּ;
נַעַם קוֹל בִּבְיָם עָלֵי הֵם יַעֲירוּ
בַּעֲדֵי רַחֲמִים וְשֹׁאֵלוּ.

וְדַאבּוֹן נִפְּשׁ אֹהֶבֶת יִדְעוּ הַמָּה
גַּם כִּלְיוֹן הָעֵינָיִם,
וּבְקוֹל מְנַגִּינָתָם כִּי כֹה נִעְמָה
יִמָּסוּ כָּל לֵב לִפְנֵים.

יִרְךָ נָא לִבִּי, יִכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ,
הוֹאִילִי וְשִׁמְעֵנִי!
בְּרַעְדָּה וְגִיל אוֹחִילָה עָלֶיךָ
בָּאִי נָא הַצְּלִיחֵנִי!!